

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 46T/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1723010154
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Güner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2023:1723010154.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, samosudkyňou JUDr. Kristínou Güner, v trestnej veci obžalovanej: Q. A., trestne stíhaná pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. septembra 2023 v Pezinku

r o z h o d o l :

rozhodol:

Obžalovanú:

Q. A., N. A., Q.G. D. XX.XX.XXXX T. U., W. U. R. XX, U.

u z n á v a v i n n o u , ž e

v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiavala neplnila si svoju vyživovaciu povinnosť riadne a v plnej sume voči svojmu synovi N. N. H., nar. 27.3.2013, a synovi N. H., nar. XX.X.XXXX. v období od mesiaca január 2018 doposiaľ napriek tomu, že jej táto povinnosť vyplýva najmä z ustanovenia § 28 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a z rozsudku OS Pezinok zo dňa 11.10.2017, č. k. 42P/5/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.12.2017 a to v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa mesačne, ktorú je povinná platiť vždy k 15. dňu v mesiaci vopred na adresu Detského domova Harmónia, Stavbárska 6, Bratislava, pričom na základe tohto rozhodnutia súdu vyššie uvedené deti sú v ústavnej starostlivosti Detského domova Harmónia, Stavbárska 6, Bratislava (terajšie Centrum pre deti a rodiny Pezinok, Nová ul. č 9, 902 01 Pezinok) čím jej tak za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom v sume 1 684,42 eur na syna N. N. H., nar. XX.X.XXXX a v sume 1 684,42 eur na syna N. H., nar. XX.X.XXXX,

teda

čo aj z nedbanlivosti najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchala závažnejším spôsobom konania po dlhší čas,

čím spáchala

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona.

Za to jej ukladá:

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2, Trestného zákona súd obžalovanej ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné na syna N. N. H., narodený XX.XX.XXXX a syna N. H., narodený XX.XX.XXXX vo výške 3 368,84 eur k rukám oprávneného: Centrum pre deti a rodiny Pezinok, Nová ul. č. 9, Pezinok.

O d ť o v o d n e n i e

Okresná prokuratúra Pezinok podala na obžalovanú Q. A. (ďalej len „obžalovaná“) na tunajšom súde dňa 31.03.2013 obžalobu číslo Pv 113/22/1107- 20 (ďalej len „obžaloba“), pričom skutok uvedený v obžalobe právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona k § 138 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mala obvinená dopustiť na tam uvedenom skutkovom základe.

Súd na podklade podanej obžaloby a po preštudovaní spisového materiálu vydal dňa 06.04.2023 trestný rozkaz, ktorým obžalovanú uznal vinnou z predmetného skutku, za čo jej uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 36 mesiacov za súčasného uloženia povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 3 028,86 eur k rukám oprávneného. Nakoľko právny zástupca obžalovanej podal voči tomuto trestnému rozkazu odpor, súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie. Na tomto mieste súd uvádza, že trestné stíhanie proti obžalovanej sa viedlo in absentia, podľa ustanovení piateho dielu, siedmej hlavy, tretej časti Trestného poriadku (konanie proti ušlému), nakoľko už v prípravnom konaní bolo zistené, že presné miesto jej pobytu nie je známe. V konaní pred súdom sa súd pokúšal obžalovanej doručiť trestný rozkaz, obžalobu a výzvu podľa § 240 ods. 3,4 Tr. poriadku na poslednú známu adresu obžalovanej, pričom zásielka sa vrátila s tým, že adresát je neznámy. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu súd zistil, že v prípravnom konaní bol vydaný sudcom pre prípravné konanie dňa 21.04.2022 sp. zn. 40Tp/4/2022 príkaz na zatknutie obvinenej, ktorý bol zrušený sudcom pre prípravné konanie dňa 12.01.2023, nakoľko opatrením vyšetrovateľa OR PZ v Pezinku, OKP ČVS: ORP-51/1-VYS-PK-2022 zo dňa 11.01.2023 sa rozhodlo, že proti obvinenej v zmysle § 358 ods. 1 Tr. poriadku sa vykoná konanie proti ušlému. Z uvedeného dôvodu súd konal vo veci obžalovanej proti ušlému podľa § 358 a nasl. Tr. poriadku, pretože príslušným orgánom a ani súdu sa nepodarilo zistiť aktuálnu adresu obvinenej, kde by si preberala poštu, a preto konštatoval, že obvinená sa vyhýba trestnému konaniu pobytom na neznámom mieste v cudzine.

Na hlavnom súd vykonal dokazovanie podľa § 261 Trestného poriadku výsluchom svedkyne J.. T. R., postupom podľa § 269 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní čítaním oboznámil nasledovné listinné dôkazy zadokumentované v súdnom spise: Rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 42P/5/2017 (č. l. 7-11), potvrdenia o návšteve školy (č. l. 12-13), Oznámenie o narodení dieťaťa (č. l. 14-15), odpovede na lustráciu obžalovanej (č. l. 26), Zoznam zamestnávateľov obžalovanej (č. l. 28-29), informácia z NCZI (č. l. 134), správa ÚPSVaR PK (č. l. 135), Potvrdenie OÚ PK (č. l. 52), Potvrdenia ÚPSVaR BA (č. l. 65-66), správa ÚPSVaR BA (č. l. 122-123), Potvrdenia ÚPSVaR DS (č. l. 126-129), Rozhodnutie ÚPSVaR BA (č. l. 130), Oznámenie SP (č. l. 59), Potvrdenie ÚPSVaR BA (č. l. 68), Potvrdenie SP BA (č. l. 137), Oznámenie SP BA (č. l. 152), správa z Centra pre deti a rodiny Pezinok (č. l. 121), výpis ÚEP obž. (č. l. 163), RT obžalovanej (č. l. 164).

Svedkyňa T. R. vo svojej výpovedi uviedla, že: „odkedy sú deti umiestnené v zariadení, matka ich nekontaktovala, a neplnila si vyživovaciu povinnosť. Obžalovaná nezaplatila ani časť výživného. Podľa našich výpočtov je aktuálny dlh na výživnom obžalovanej vo výške 1684,42 eur na každé dieťa. V tomto dlhu je započítané aj výživné, ktoré bolo splatné 15.8.2023. Nevieť uviesť, či v sume dlžného výživného,

ktoré som uviedla je započítaná aj časť odpustenej pohľadávky za roky 2018 až 2019, ale predpokladám, že je to riadne vypočítaná suma.“

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 42P/5/2017-59 zo dňa 11.10.2017 (č. l. 7), bola obžalovanej uložená povinnosť platiť maloletých Q. F., Q.. XX.X.XXXX G. Q. Q. F., nar. XX.X.XXXX výživné vo výške 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené neploleté dieťa , vždy k 15. dňu v mesiaci vopred na adresu Detského domova Harmónia, Stavbárska 6, Bratislava.

Z potvrdení o návšteve školy (č. l. 12-13) vyplynulo, že Q. Q. F., Q.. XX.XX.XXXX bol žiakom 2.A triedy v školskom roku 2021/2022 na M. škole T. XX, J., a Q. F., Q.. XX.XX.XXXX bol žiakom 5.B triedy v školskom roku 2021/2022 na M. škole T. XX, J..

Z Oznámení o narodení (č. l. 14-15) je preukázané, že obžalovaná je matkou maloletých detí Q. Q. F., Q.. XX.XX.XXXX G. Q. F., Q.. XX.XX.XXXX.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok zo dňa 03.03.2023 (č. l. 135) vyplýva, že obžalovaná nie je od 01.01.2018 poberateľom dávok v hmotnej núdzi, náhradného výživného ani inej štátnej sociálnej dávky. Z potvrdenia Okresného úradu Pezinok zo dňa 08.12.2022 (č. l. 52) vyplýva, že v živnostenskom registri nebol vykonaný zápis o osobe Q. A., N. Č.: XXXXXX/XXXX, U. R. XX, U.. Z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 20.12.2022 a 21.12.2022 (č. l. 65-66) vyplýva, že obžalovaná toho času nebola vedená na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ako uchádzač o zamestnanie, nebola žiadateľkou štátnych sociálnych dávok, pomoci v hmotnej núdzi ani ostatného sociálneho zabezpečenia, a že do 30.06.2017 poberala obžalovaná prídavok na deti: F. Q., Q.. XX.XX.XXXX G. F. Q. Q., Q.. XX.XX.XXXX. Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 06.03.2022 a 06.03.2023 (č. l. 122-123) vyplýva, že obžalovaná toho času nebola vedená na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ako uchádzač o zamestnanie, nebola žiadateľkou štátnych sociálnych dávok, pomoci v hmotnej núdzi ani ostatného sociálneho zabezpečenia. Vyradená bola pre nespokuprácu, v evidencii uchádzačov o zamestnanie bola obžalovaná od 30.03.2016 do 30.11.2016 vrátane, od 02.11.2012 do 26.03.2013 vrátane, od 25.02.2009 do 27.09.2009 vrátane a od 01.02.2007 do 15.02.2007 vrátane. Z Potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská streda zo dňa 22.09.2016 (č. l. 126-129) vyplýva, že bola zaslaná ponuka č. 2016/25375 v zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov na vykonávanie činností v rozsahu 32 hodín u organizátora činností - Mesto Šamorín - na obdobie od 01.10.2016 do 31.12.2016. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 12.09.2016 (č. l. 130) vyplýva, že tento obžalovanú vyradil z evidencie uchádzačov o zamestnanie, kvôli nespokupráci s úradom. Z oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 08.12.2022 (č. l. 59) vyplýva, že obžalovaná nie je toho času evidovaná v evidencii Sociálnej poisťovne pobočka Bratislava ako zamestnanec. Z potvrdení Sociálnej poisťovne zo dňa 03.03.2023 (č. l. 137 a 152) vyplýva, že obžalovaná nie je evidovaná v evidencii žiadateľov o dávku v nezamestnanosti, nie je jej vyplácaná dávka v nezamestnanosti a nie je v evidencii Sociálnej poisťovne pobočka Bratislava ako zamestnanec. Zo správy Centra pre deti a rodiny Pezinok zo dňa 24.02.2023 (č. l. 121) vyplýva, že zo strany obžalovanej nevidujú od roku 2018 do februára 2023 žiadnu úhradu na výživnom a suma celkového dlžného výživného matky voči mal. Q. je v sume 1 482,32 eur a voči mal. Q. je v sume 1 482,32 eur.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky za obdobie od 23.03.2017 do 23.03.2023 vyplýva, že obžalovaná sa dopustila dvoch priestupkov ešte v roku 2017, prvý sa týkal odcudzenia tovaru v predajni MY Bratislava Tesco STORES SR a. s. na Kamennom námestí v celkovej výške 64,39 eur, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 20 eur, druhý sa týkal dopravnej nehody, ktorú obžalovaná spôsobila na parkovisku na Potočnej ulici v Pezinku, pričom z miesta DN ušla a túto nenahlásila na polícii, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 300 eur a zákaz činnosti v trvaní 12 mesiacov.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej vyplýva, že táto bola doposiaľ 4x súdne trestaná za rôznu trestnú činnosť, pričom jej boli ukladané podmienené tresty odňatia slobody. Naposledy bola odsúdená Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 05.05.2021 sp. zn. 3T/69/2018, právoplatný dňa 26.10.2022 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, kde jej bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Lučenec z 09.08.2018 sp. zn. 22T/77/2018,

kde jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 21.04.2023.

Vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako je to uvedené v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom vychádzajúc zo zásad dokazovania, dospel k záveru, že skutok, ktorý je v posudzovanej trestnej veci obžalovanej kladený za vinu, sa stal, napĺňa všetky zákonné znaky trestného činu - prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a že tento skutok spáchala práve obžalovaná.

Z výsluchu svedkyne T. R., ako splnomocnenej zástupkyne oprávneného pre prijímanie platieb výživného od obžalovanej jednoznačne vyplynulo, že od kedy sú deti umiestnené v ich zariadení, obžalovaná si neplnila svoju vyživovaciu povinnosť ani čiastočne a deti ani nekontaktovala. Z vykonaného dokazovania oboznámením listinných dôkazov vyplýva, že maloletí sú umiestnení v ústavnej starostlivosti na základe rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 11.10.2017, č. k. 42P/5/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.12.2017. Od tohto momentu je teda preukázané, že obžalovaná si neplnila svoju vyživovaciu povinnosť. Uvedené je v zhode aj so správou z Centra pre deti a rodiny Pezinok zo dňa 24.02.2023, podľa ktorej si obžalovaná od januára 2018 doposiaľ neplnila vôbec svoju vyživovaciu povinnosť, nakoľko toto zariadenie, kde boli obaja maloletí umiestnení nevidovala v rozhodnom období od obžalovanej žiadnu úhradu na výživnom.

S poukazom na všetky zistené skutočnosti mal súd za preukázané všetky skutkové okolnosti popísané v obžalobe, ako i to, že tieto bez akýchkoľvek pochybností z formálneho hľadiska napĺňajú všetky zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním bolo podľa súdu bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že tento skutok spáchala obžalovaná, keďže najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnila svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletým synom Q. F., Q.. XX.X.XXXX G. Q. Q. F., Q.. XX.X.XXXX, pretože od januára 2018 nebola z jej strany vykonaná žiadna úhrada na výživu detí napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 11.10.2017, č. k. 42P/5/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.12.2017 bola povinná prispievať na ich výživu v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa mesačne na každého, ktorú je povinná platiť vždy k 15. dňu v mesiaci vopred na adresu Detského domova Harmónia, Stavbárska 6, Bratislava, pričom jej tak vznikol od mesiaca januára 2018 do rozhodnutia súdu dlh na výživnom v sume 1 684,42 eur na syna N. N. H., nar. XX.X.XXXX a v sume 1 684,42 eur na syna N. H., nar. XX.X.XXXX, spolu teda vo výške 3 368,84 eur.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku trestného činu, bolo z hľadiska zavinenia preukázané, že konanie obžalovanej popísané v skutkovej vete obžaloby je pokryté vedomou nedbanlivosťou v zmysle § 16 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko vedela, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, teda život alebo zdravie, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Pri nedbanlivostnom zavinení na rozdiel od úmyselného zavinenia páchatel' nechce spôsobiť následok predpokladaný trestným činom, ani s jeho spôsobením nesúhlasí. Vedomá nedbanlivosť zahŕňa vedomosť páchatel'a o možnosti spôsobenia následku, ktorý páchatel' síce nechce spôsobiť, avšak bez primeraných dôvodov sa spolieha, že následok nenastane. Toto vedomie v predmetnom prípade spočíva v nutných znalostiach obžalovanej o tom, že má zákonnú povinnosť prispievať na výživu oboch svojich detí, a tiež o tom, že jej bola uložená aj rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 11.10.2017, č. k. 42P/5/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.12.2017. Nakoľko sa konanie proti obžalovanej viedlo už od prípravného konania ako proti ušlému, nebolo preukázané úmyselné konanie obžalovanej, čo však na jej trestnú zodpovednosť za spáchaný prečin nemá vplyv, nakoľko trestný zákon postihuje zanedbanie povinnej výživy páchatel'om čo aj z nedbanlivosti.

Po zistení formálnych znakov trestného činu - prečinu, skúmal súd aj materiálnu stránku - materiálny znak prečinu uplatňovaný ako materiálny korektív k formálnym znakom, a to z hľadiska posúdenia všetkých skutočností spadajúcich pod kritéria definované v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Na tomto základe dospel súd k záveru, že konkrétna závažnosť stíhaného prečinu dosahuje Trestným zákonom vyžadovaný stupeň pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti, teda stupeň vyšší než nepatrný. Tento záver vyplýva z už uvedeného spôsobu vykonania činu a jeho následku popísaného v skutkovej

vete rozsudku, teda v neplnení si vyživovacej povinnosti voči dvom svojim maloletým deťom vôbec a to po dlhší čas od roku 2018 po súčasnosť.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri výmere trestu súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

V prípade obžalovanej súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naproti tomu u obžalovanej vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť, a to že už bola za trestný čin odsúdená, čo vyplynulo oboznámením odpovedí na lustrácie obžalovanej, takže súd mohol ukladať trest odňatia slobody v rozpätí stanovenom v § 207 odsek 3 Trestného zákona pri použití ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona, teda pri zvýšení zákonom stanovenej dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. v rozpätí 28 až 60 mesiacov. Pri úvahách o možnosti uloženia niektorého z alternatívnych trestov súd dospel k záveru o tom, že uložením žiadneho z nich nebude naplnený účel trestu v zmysle trestného zákona, a tiež uloženie peňažného trestu vzhľadom k výške dlhu na výživnom neprichádzal do úvahy, ako tiež ani tresty domáceho väzenia, či trest povinnej práce, s prihliadnutím na skutočnosť, že súčasný pobyt obžalovanej nie je známy. Preto súd dospel k záveru o nutnosti uloženia trestu odňatia slobody. Súd vzhľadom na záujem spoločnosti na zaplatení dlhu na výživnom obžalovanou, súd uložil trest na spodnej hranici uvedenej trestnej sadzby, ktorý podmienčne odložil. Takáto výmera trestu bude vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovanej dostatočne represívna i preventívna.

Následne sa súd zaoberal tým, akú dlhú skúšobnú dobu treba obžalovanej pri povolení podmienčného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určiť, pričom vyhodnotil, že v rámci jej rozpätia stanoveného v § 50 ods. 1 Trestného zákona (1 rok až 5 rokov,) bude postačujúce obžalovanej skúšobnú určiť v strednom trvaní, teda na 36 mesiacov, nakoľko mal za to, že takáto skúšobná doba bude vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovanej dostatočne preventívna a tiež postačujúca na zaplatenie zameškaného výživného, pretože súd uložil zároveň obžalovanej podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona, aby v skúšobnej dobe zaplatila zameškané výživné vo výške 3 368,84 eur k rukám oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Pezinok, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Bratislave.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Právne účinne ho nemôžu podať osoby, ktoré sa tohto práva výslovne vzdali.